

600 erdélyi menekült Glattfelder Gyula püspök asztalánál

Farsangvasárnapi ebéd a menekültek rókusai szállásán

(A Délmagyarország munkatársától) Disz-sisakos rendőr posztolt vasárnap délben a rókusai tornacsarnok előtt, ahol az udvarban hatalmas gulyáságyúknak serénykező Szent Vincés-nővérek közel 600 főre sütöttek-főztek. Glattfelder Gyula megyéspüspök délben 1 óra-kor ebédre látta vendégül Szegeden különböző helyeken elszállásolt erdélyi menekülteket. A megyéspüspört bőkezű vendéglátása előtt a rókusai kultúrházban ünnepségre jöttek össze az erdélyi menekültek, a megyéspüspökön kívül a város képviselőiben megjelent dr. Biacsy Béla tanácsnok, valamint Teisztvánszky István rendőrfőtanácsos, Hertelendy Ignác esendőrezredes, esendőrkerületi parancsnok, dr. Dobay Pál aljegyző és sokan mások.

A kultúrház feldíszített nagytermébe belépő püspököt dr. Biacsy Béla tanácsnok fogadta, majd az alsóvárosi katolikus tanítónőképző és a leányliceum növendékei verseket, tánészámokat és jeleneteket adtak elő. Egy névtelen erdélyi menekült köszöntötte a megyéspüspört. Könnyező szemmel, elfogódott hangon adott annak a meggyőződésének kifejezést, hogy a még farsangban maradt testvéreivel nemsokára a szabad, független és boldog Nagymagyarországon találkozhat.

Pajon Erzsébet Erdősy Sarolta „Köszöntlek Erdély” című versét szavalta, majd Hatolykai Papp Gizella mondott ünnepi beszédet. Tudjuk — mondta —, hogy örömről nem teljes, de bármi történik is, magyarok maradunk, mint ahogyan Árad is, Temesvár is magyar maradt. Hiszünk a feltámadásban, tudjuk, hogy eljön az idő, amikor a magyar hazában minden magyar lesz. A beszéd után egy kínai ruhába öltözött kislány lépett a főpásztor elé és kínai nyelven kért engedélyt arra, hogy a leánygimnázium növendékei vallásos kínai jelenetet adhassanak elő. Eredeti színpompás kínai jelmezekbe öltözött leányok zongorakiséretre vallásos köszönési formákat mutattak be, majd a tanítónőképző IV. és V. osztályos növendékei az „Autó bál” című farsangi jelenetet mutatták be. A leányliceum énekkarának jólsikerült humoros dalegyvelege után Papp Anna „Rab magyarok üzenete” címmel irredenta verset szavalt. Ekkor felállott helyéről

Glattfelder megyéspüspök és beszédet mondott.

— Tanítóknak, a nemzet szellemi arisztokratáinak készülnek ezek a leányok — mondotta. Mai előadásukkal bebizonyították, hogy alkalmasak a nép tanítására, a szenvedők könnyeinek felszárítására, mert a szomorúság óráiba vigaszt, örömet hoztak. Ha baj van, nem szabad kétségbe esni, mert ha a jó Isten megengedte, hogy a történelem meglátogassa hazánkat és ezt az országot próbára tegye, akkor megengedi a Mindenható azt is, hogy a megpróbáltatásokat az ország el tudja viselni. Hinnünk kell a feltámadásban, bízunk kell a szebb magyar jövőben, mert Isten ezt a hazát el nem hagyja és visszazsejti azoknak, akik elvesztették — fejezte be beszédét a főpásztor.

A püspök beszéde után az énekkar elénekelt a Szózatot, majd a menekültek átvonultak a rókusai tornacsarnokba, hogy

a püspök asztalánál

a főpásztorral együtt ebédeljenek.

A Szent Vincés-nővérek lelkes készülődése, a falalásra kész párolgó leves illata fogadta a tornacsarnok folyosójára belépő püspököt, kíséretét és az ebéden résztvevő mintegy hatszázfőnyi menekültet. A tornacsarnokba szerény, de izlésesen megterített asztalok állottak egymás mellett, ott ahol néhány órával előbb szalmaszőnyegek és a menekültek szegényes holmijai feküdtek.

Amikor mindenki elfoglalta a helyét, a püspök felállt és néhány szóval megmagyarázta, hogy miért látta vendégül farsang utolsó vasárnapján az erdélyi menekülteket.

— A múltban szokás volt, hogy farsang utolsó napjaiban — mondotta a főpásztor — asztalomnál lássam vendégül a város vezetőit.

Hamvazószerdán

bécsi heringsaláta

Allandóan frissencsapolt

Változatos zónák,

Hungária csárdában

16^o KASSAI szt. Flórián sör

Kassai világos- és barnasör

260

szolid polgári árak!

Miért szünteti meg a Hangya a szegedi hűtőházat

Dr. Széchenyi István: »A Hangya nyilatkozata nem helytálló!« — Pálffy polgármester a város álláspontjáról

(A Délmagyarország munkatársától) Szeged kereskedelmi életében nagy érdeklődéssel kísérték azokat a fejleményeket, amelyek a Hangya szegedi export-hűtőháza körül kialakultak. A Hangya leállította a hűtőházat és az alkalmazottak legnagyobb részének, 151 munkásnak és 15 tisztviselőnek felmondott. Az ügyvel kapcsolatban, mint ismeretes, dr. Széchenyi István közjegyző a közigazgatási bizottság ülésén kifogást emelt az ellen, hogy az átállított hűtőház megszünteti a működését, holott ez a hűtőház a régi tulajdonos kezében virágzó üzem volt. A feltűnést keltő felszólalásra a Hangya nyilatkozatot juttatott a szerkesztőségünkbe, amelyet vasárnap közöltünk. A nyilatkozat három indokot hoz fel az üzem megszüntetése tekintetében:

1. A bevásárlási terület csökkent,
2. A baromfitenyésztés kisebb mértékű lett,
3. Az exportlehetőség minimális.

A Hangya nyilatkozatára kérdést intéztünk

dr. Széchenyi Istvánhoz,

aki a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— Nem látom helytállónak a Hangya nyilatkozatának indokait. Először is: a szegedi bevásárlási terület a trianoni szerződés óta nem változott. A Hangya jogelődje ugyanezen a bevásárlási területen haszonnal dolgozott, az üzem munkájának eredménye kitűnő vezetéknek volt a tükörképe. Ugyanezen a bevásárlási területen a Hangya most leállítja az üzemét. Nem tudom elfogadni azt sem, hogy a baromfitenyésztés csökkent. Ha ez szegedi viszonylatban megfelel a valóságnak, akkor érvényes például szentesi vagy kecskeméti viszonylatban is. Ezzel szemben a szentesi és kecskeméti hűtőházat nem szüntették meg.

— Ami a harmadik kifogást illeti — folytatta —: az exportlehetőség nagyarányú csökkenéséről nem lehet beszélni, mert nincs az az élelmiszerterménység és fajta, amelyet Németország fel ne venne, magas áron. Ha ez a kifogás való lenne, akkor érvényes lenne a szentesi és kecskeméti hűtőház, viszonylatában is. Az említett két üzem azonban akadálytalanul dolgozik, ami azt mutatja, hogy kellő szaktudás és megfelelő vezetés még akkor is el tudna hártani bizonyos kisebb nehézségeket, ha azok valóban fennállnának. A felhozott indokok nem látszanak olyanoknak, hogy azok kellőképpen alátámaszthatják a Hangya ténykedését, de mindenesetre megmutatják azt, hogy a telep vezetője nem állt hivatása magaslátán.

A mai idők nem alkalmasak erre, ezért határoztam így, hogy a régi szokástól eltérlek és azokat látom asztalomnál vendégül, akik megismerték a szenvedés, a megpróbáltatás nehéz és keserves óráit...

Ezután elmondották a Miatyánkot, majd néhány percre múlva mindenki tányérjában ott párolgott a húsleves, a borjú- és sertéshús, majd 4-4 darab tészta. Az ebéd után egy erdélyi menekült társai nevében megköszönte a püspöknek a bőkezű vendéglátást, az egybegyűlteket a köradéltutáni órákig maradtak együtt.

— Még abban az esetben is, ha megállnánk a helyüket a Hangya által felsorolt indokok, nem látom helyesnek a Hangya telepének leállítását. A Hangya óriási arányú állami támogatásban részesül, a felsorolt címekben nem szüntetheti meg egyik üzemének működését, mert a Hangyának éppen a nagy támogatásból kifolyólag szociális és nemzeti kötelességei vannak. Semmiképpen sem lehet szociális és nemzeti kötelességteljesítésnek nevezni azt, hogy a Hangya üzeme 151 munkást és 15 tisztviselőt elbocsát. Egyébként pedig most már nem rám, hanem Szeged polgármesterére tartozik, hogy megvédje a polgárságnak érdekeit. — fejezte be nyilatkozatát dr. Széchenyi István.

Kérdést intéztünk ezután

dr. Pálffy József polgármesterhez,

aki a következőket mondotta:

— Az ügyet teljes részletességgel még nem ismerem. Egyrészt nem voltam itthon azokban az időkben, amikor ezek az események történtek, másrészt pedig az utóbbi napokban betegsémem akadályozott meg, hogy a Kérdés tisztázását kezembe vegyem. Röppent fontosnak tartom az üzem működését s ezért a legkisebb részletbe menően tájékoztatom magam és megteszek mindent, hogy a Hangyának ez az üzeme zavartalanul működjék továbbra is.

A telepvezető nem ad felvilágosítást

A nyilatkozathoz a kérdés teljes megvilágítása szempontjából hozzá kell fűznünk még azt, hogy a Hangya dr. Széchenyi István felszólalásával kapcsolatban levelet intézett dr. Tukats Sándor főispánhoz, amelyben kifogásolta, hogy Széchenyi István anélkül szólalt fel, hogy megelőzően a Hangyához fordult volna felvilágosításért. Ezzel kapcsolatban dr. Széchenyi István a következőket mondotta:

— A főispánhoz írt levélnek ez az állítás nem felel meg a tényeknek. Felszólalásom előtt telefonon felhívtam a telepet és kértem, hogy kapcsolják az üzem vezetőjét. Ekkor jelentkezett Varga István üzemigazgató, akitől felvilágosítást kértem, Varga István kijelentette, hogy nem tartozik nekem felvilágosítással szolgálni. Én természetesen Varga felvilágosítás nélkül is tisztában voltam a kérdéssel, szükségesnek tartottam volna, hogy a telep vezetője is elmondja az ügyvel kapcsolatos nézetét. Az üzem vezetője azonban erre nem volt hajlandó, én pedig felszólaltam. A Hangya tehát nem emelhet ebben a tekintetben sem kifogást, mert